

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ὀγδοος

Συνδρομὴ ἑτήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐντῆ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἄρρονται ἀπὸ
1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶνε ἑτήσια—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

26 Αὐγούστου 1879

Σφραγὶς ἀστυνομίας, λιμεναρχείου καὶ ὑγενομείου
Ἀνατολικοῦ, ἐπὶ ἐπαναστάσεως.

[Ἐκ τῆς Συλλογῆς Παύλου Λάμπρου].

Ο ΚΗΡΙΝΟΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ

Ἐν ἔτει 18... περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἑτους, ἄνθρωπός τις ἦτο κατακεκλιμένος εἰς δωμάτιόν τι τοῦ ἐν Παρισίοις ξενοδοχείου Meurice. Ἐκοιμάτο· οἱ πλήρεις ἀβρότητας κανονικοὶ χαρακτῆρές του, παρουσίαζον τὸν τύπον τῆς βρετανικῆς καλλονῆς, ἥτις θὰ ἦτο ἡ τελειότης, ἐὰν ἡ τελειότης δὲν ἦτο ἀναπόσπαστος τῆς χάριτος. Ἦτο πράγματι Ἄγγλος, ψυχῇ τε καὶ σώματι, Πέτρος Λόβτερ καλούμενος. Ἀπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους εὐρίσκετο ἐν Παρισίοις, καὶ ἰδοὺ ὅποια ἦν ἡ ζωὴ του: εἰς τὰς ἑνδεκα ἡγεύρετο, ἐκαλλωπίζετο καὶ ἐπρογεύετο· εἰς τὰς δύο μετέβαιναν εἰς τὴν λέσχην, ὅπου ἐχαρτοπαίκτηι μέχρι τῆς πρωίας· ἔχανεν ἀδιακόπως. Ἀπὸ ἐνὸς ἔτους εἶχε χάσει ὑπέρογκον ποσότητα. Ἐκ τούτου τινὲς μὲν ἔλεγον ὅτι ἦτο μέλος τῆς ἄνω Βουλῆς περιηγούμενος ἄγνωστος, τινὲς δὲ ὑπόπτεον, ὅτι ἦτο συγγενὴς τοῦ διασήμου ὁμωνύμου τραπεζίτου τοῦ Λονδίνου. Οἱ συμπαίκτηί του ὅμως ἦσαν ὀλιγώτερον περιεργοί, κερδαίνοντες τὰς λίρας του, χωρὶς νὰ μεριμνῶσι περὶ τῆς κοινωνικῆς αὐτοῦ θέσεως.

Ἐνῶ ἐσήμαινεν ἡ ἐνδεκάτη ὁ κ. Λόβτερ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς περιστρέφων εἰς τὸ δωμάτιον τὸ ἀπαθὲς αὐτοῦ καὶ ψυχρὸν βλέμμα. Ἀκτὶς ἡλίου ἐπαιζεν εἰς τῶν παραθύρων τὰ φύλλα.

— Δὲν εἶνε ὀμίχλη! ἐψιθύρισε μετὰ δυσαρσεκείας. Ἠγέρθη, ἐνεδύθη κοιτωνίτην καὶ ἐνησχολήθη εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ καλλωπισμοῦ

του. Τούτου γενομένου, ἔλαβε ζεύγος πιστόλιων, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων εἰσήγαγε δύο σφαίρας, καὶ ἔπειτα παρήγγειλε τὸ πρόγευμά του.

Ἀφοῦ ἔφαγε πολὺ καὶ ἔπιε περισσότερον, ἔλαβεν εἰς χεῖρας τὰ πιστόλια, ἔστρεψε τὰ νῶτα πρὸς τὸν ἥλιον καὶ ἐστήριξε τοὺς δύο σωλήνας ἐπὶ τοῦ μετώπου του. Ἀλλὰ καθ' ἣν στιγμήν ἤτοιμάζετο νὰ πιέσῃ τὴν σκανδάλην, μεταμεληθεῖς:

— Ὁ ἄθλιος αὐτὸς Δικ λησμονεῖ πάντοτε τὰς ὀδοντογλυφίδας! ἐψιθύρισε μετὰ θυμοῦ — Δίκ!

Ἐπηρετῆς βραχύσωμος ἔδειξε τὸ ὡς γαλῆς πρόσωπόν του εἰς τὴν ἡμιανοιχθεῖσαν θύραν.

Ὁ Πέτρος Λόβτερ τὸν διέταξε κατ' ἀρχὰς νὰ ὑπάγῃ ἔς τὸν διάβολον, καὶ ἐν παρενθέσει νὰ τῷ φέρῃ δεσμίδα ὀδοντογλυφίδων. Ἐνῶ ὁ ὑπηρέτης ἐξετέλει τὸ δεύτερον μέρος τῆς διαταγῆς ταύτης, ὁ κύριός του ὀμφθεῖς ὑπτίως ἐπὶ ἀνακλίντρου, ἠκόντιζε πρὸς τὴν ὄροσφν τὸ γλαυκὸν αὐτοῦ βλέμμα. Τὸ δὲ ἀντικείμενον τῶν ἀπέφεων του ἦτο πλῆρες μελαγχολικῆς φιλοσοφίας.

Ἐκεῖνοι, οἵτινες ἔλεγον ὅτι ὁ κύριος Λόβτερ ἦτο συγγενὴς τοῦ διασήμου τραπεζίτου τοῦ Λονδίνου, ἠπατώντο· ὁ κ. Λόβτερ ἦτο ὁ τραπεζίτης ὁ ἴδιος. Μόνος ὢν ἐργάτης τῆς εὐπορίας του, εἶχεν ἀποκτήσει ἐν μικρῷ διαστήματι πίστιν ἀπέραντον καὶ μεγάλα πλοῦτη. Ἐν τούτοις ὁ Λόβτερ πολὺ ἀπείχεν ἀπὸ τῆς εὐτυχίας. Εἶχεν ἐπιτύχει τὸν πλοῦτον ἀφοῦ ἐγνώρισε τὴν δυστυχίαν πρῶτον· ἡ σύζυγός του ἦτο ἀγαθὴ καὶ γλυκεῖα· ἡ θυγάτηρ του ἀξίεραστον πλάσμα. Ἡ διηνεκὴς αὐτῆ εὐτυχία τὸν ἔφερεν εἰς μελαγχολίαν καὶ ἠσθάνθη πρὸς τὸν οἶκόν του ἀκατάσχετον ἀκηδίαν. Ὅπως πολεμήσῃ τὴν ἀπεχθῆ μελαγχολίαν, ἥτις τὸν κατέτρωγεν, ἤρχιζε νὰ παίξῃ. Ἐυνοικῆ εἰς τὰς ἄλλας ὑποθέσεις του, ἡ τύχη τῷ ὑπῆρξε πάντοτε πολεμια εἰς τὸ παιγνίδιον· ἔχανεν ἀδιακόπως.

Τὸ πάθος του νῆξενε καὶ κατέστη μετ' οὐ πολὺ ἀγαλίνωτον· ἔχασε κατ' ἀρχὰς πᾶν ὅ,τι εἶχεν ἐν τῷ ταμείῳ του, ἔπειτα τὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια καὶ τὰ εἰσοδήματα ἐκάστης ἡμέρας.

Ὁ Πέτρος Λόβτερ δὲν ἐκένογε καθ' ἐσπέραν τὸ βαλάντιόν του εἰς λέσχας, ἀλλ' εἰς ἀρχειον καταγώγιον, ὅπου οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ τὸν γνω-